

Od tvých dítek plakání
a tvého naříkání.

Budeš v nebi ty a já,
i s našima dětima.

1) Nech jich šíje v sobotu,
při slunýčka západu.

3) Otevř se, nový hrobe,
vyndi, vyndi, malžene,
nesu nové košule.

4) Zaspíval si písničku,
jak anjelé spívají,
dyž se v nebi radují.

2) Nech jich nese v pondělí,
v kohútkovo spívání.

239. Jiné čtení a pění

Z Újezda od Vizovic

Šel sta - ři - ček do - li - nú, šel sta - ři - ček do - li - nú až k sva - té - mu Ho - stý - nu.

[: Šel staříček dolinú :]
až k svatému Hostýnu.

Že je tento již shnilý,
od sirot uplakaný.

Nelekaj sa, paní má,
šak to byla duše má.

Šel tam přes jeden krchov,
jednoho pána přes hrob.

Paní nemeškala,
hned na krchov běžala.

Přiletěli andělé,
vzali duši do nebe.

Kdož po mém hrobě ide,
studenú rosu myje?

Otvíraj sa, hrob hrubý,
mého pána dům nový.

Přiletěli po druhéj,
vzali tělo předrahé.

Já, panáčku, sluha tvůj,
služebníček věrný tvůj.

Jak sa ten hrob otevřel,
sivý holub vylétěl.

Odkažte tam mej paní,
nech šíje čechel nový.

Ta paní sa ulekla,
hned na kolena klekla.

111. PROZRAZENÁ

240.

Od Opavy

Kdy sem ja šel u - li - čku, ma - lu ně - ve - li - čku, na - de - šel sem

svu mi - lu, o - na šla z no - cle - hu. Mi - ly, mo - cny Bo - že.

241.

Kdy sem šel u - li - čku ma - lu ně - ve - li - čku, na - de - šel sem milu, o - na šla z noclehu. Mi - ly, mocny Bo - že.

Kdy sem ja šel uličku,
malu něveličku,
nadešel sem svu milu,
ona šla z noclehu.
Mily, mocny Bože.*)

Dal sem ja ji slovečko:
Dař Pan Bůh, dzěvečko!
A ona se ulekla,
slovečka neřekla.

Nělekaj se, ma mila,
ja na cě něpovim.
Což bys na mne povědzěl,
dyž na mne nic něviš?